WORLD MUSIC DAYS: ETAPP 2 VÄXJÖ: BRA PLANERING.

Andreas Engström

Att nå fram med ny musik handlar om att välja tillfälle och plats. Vad som slog mig under de tre dagar World Music Days var i Växjö var att konserterna framträdde som viktiga händelser i den småländska musikmetropolens (ej ironiskt) musikliv. Att förlägga Norrbotten Neos lunchkonsert mitt i centrum av Växjö universitet var akustiskt kanske inte det bästa – men det var inte ett större problem, och det uppvägdes av publiktillströmningen. Till och med sådana hyperintensiva stycken som Octavian Nemescus (Rumänien) Spectacle for an Instant, som består av en dryg handfull sekundsnabba urladdningar där bortklingandet upptar kanske 2/3 av styckets totala tidslängd, förmådde att sätta universitetsbyggnaden i vibration. Stycken av Dmitri Kourliandski (Ryssland) och Johan Tallgren (Finland) samt utmärkt spel bidrog till en ypperlig konsert. Till och med Växjö katedral var närapå fullsatt senare på måndagskvällen. Detta var möjligen den finaste konserten under Växjödagarna. Danmarks Radio Vokalensemblet stod för förstklassiga framföranden av överlag utmärkta stycken. Mest fastnade jag för den unga litauiskan Juste Janulytes Aquarelle och den fantastiska finkänsligheten med vilken hon utforskade rytmik och harmonier. Mina tankar går mot den baltiska (post)minimalismen men också åt ett stycke som Anders Hillborgs muyaiouom Hon åstadkom rent av ett slags vokal verfremdungs-effekt genom glissandoinslagen som jag kopplar till klangen från upp- och nerpitchade vinylskivor. De två konserterna på Palladium, mitt på Storgatan var betydligt ojämnare. Programmet inkluderade det mesta som hade med elektronik att göra: multimedia, video, dans, live-elektronik, akusmatisk musik. Höjdpunken på tisdagens sena kvällskonsert stod Anna Petrini för i sitt framförande av italienaren Oscar Bianchis Crepuscolo för paetzold-flöjt och elektronik. Lunchkonserten dagen efter var det taiwanesiskan Pei-Yu Shis elektroakustiska Fall, aus der Zeit som fick mig att verkligen lystra till. Men det lyckade med konserterna var framför allt bredden och att arrangörerna verkligen förmått att skapa tillräckligt mycket uppmärksamhet kring evenemangen så att de verkar framstått som något man "bör" gå på.